

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)
SSN Tomasz Artymiuk
SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **M. M.**

skazanego za czyn z art. 244 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 października 2024 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 kwietnia 2024 r., sygn. akt III K 1571/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej braku
obligatoryjnego rozstrzygnięcia o środku karnym - świadczeniu
pieniężnym i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.**

Tomasz Artymiuk

Dariusz Kala

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach, wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2024 r., sygn. akt III K 1571/23, uznał M. M. za winnego czynu z art. 244 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za

co wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto, na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Wskazany wyrok uprawomocnił się w dniu 15 maja 2024 r. (k. 93).

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym, w zakresie braku obligatoryjnego rozstrzygnięcia o świadczeniu pieniężnym, o którym stanowi przepis art. 43a § 2 k.k., na niekorzyść oskarżonego M. M. i zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 43a § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2023 r. polegające na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonego M. M. - w związku ze skazaniem za popełniony w dniu 13 września 2023 r. czyn zabroniony z art. 244 k.k. - świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 5 000 złotych, podczas gdy zgodnie z przywołanym przepisem, w razie skazania m.in. za przestępstwo określone w art. 244 k.k. orzeczenie świadczenia pieniężnego ma charakter obligatoryjny”.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Podniesione w kasacji uchybienie, polegające na rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniu przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 43a § 2 k.k., znajduje potwierdzenie w treści zaskarżonego wyroku, którym nie orzeczono wobec oskarżonego obligatoryjnego w tej sprawie środka karnego - świadczenia pieniężnego.

Przepis art. 43a § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2023 r. stanowi bowiem, że „W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 164 § 1, art. 165 § 1, art. 165a § 1 lub 2, art. 171 § 1, 2 lub 3, art. 174 § 1, art. 178a

§ 1, art. 178b, art. 179, art. 180, art. 200a § 1 lub 2, art. 200b, art. 202 § 4b lub 4c, art. 244, art. 255a § 1 lub 2, art. 258 § 1, art. 263 § 2 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych, do wysokości określonej w § 1”. Zgodnie zatem z przywołanym przepisem, w jego brzmieniu obowiązującym zarówno w czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu, tj. 13 września 2023 r., jak i w czasie wyrokowania w sprawie, tj. 18 kwietnia 2024 r., skazując M. M. za występki określone w art. 244 k.k., wymieniony w katalogu zawartym w dyspozycji art. 43a § 2 k.k., Sąd Rejonowy był zobligowany do orzeczenia świadczenia pieniężnego. Zauważenia wymaga, że Sąd meriti w uzasadnieniu wyroku sam zwrócił uwagę na swój oczywisty błąd (k. 89).

Opisane uchybienie niewątpliwie miało rażący i istotny wpływ na treść wydanego wyroku. Z nieuprawnioną korzyścią dla oskarżonego nie orzeczono bowiem wobec niego obligatoryjnego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, a zatem nie poniósł on wszystkich konsekwencji prawnych swojego zachowania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Gliwicach orzeknie względem M. M. środek karny w granicach przewidzianych treścią art. 43a § 2 k.k.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

Tomasz Artymiuk

Dariusz Kala

Paweł Wiliński